

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6Csp/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618200296
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2018:8618200296.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v spore žalobcu A. N., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému S. L. K., s.r.o., S. XX, XXX XX C., P.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 653,26 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.
- III. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 99 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému - Slovenská pošta, a.s., IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 21.2.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1 653,26 eura. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 6C/104/2016 o protinávrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa úspešný, rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 6C/104/2016 zo dňa 23.2.2017, právoplatným dňa 18.5.2017. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „Súd takýto spôsob uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy považuje aj za nekalú prax žalobcu, nakoľko v

6Csp/12/2018

-2-

čase podpisu žiadosti/zmluvy žalovaný nevedel, v akej výške a s akými podmienkami mu bude schválený úver, pretože vypísal len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru mu malo byť oznámené následne žalobcom, kde už nemal možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých je úver poskytnutý, výšku úrokov, splátky a podobne. Z predložených listín je zrejmé, že uplatňovaná zmluvná pokuta je upravená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. (ďalej iba „Zmluvné dojednania“), na ktoré odkazuje v bode 7 (a v bode 13) samotná zmluva. Takto upravenú predmetnú zmluvnú pokutu nepovažoval súd za platne dojednanú taktiež z dôvodu absencie písomnej formy jej dojednania (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Je nepochybné, že predmetné zmluvné dojednania majú písomnú podobu a že sa nimi má riadiť predmetný zmluvný vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou, ktorá v tomto prípade ani uzavretá nebola. Táto skutočnosť sama o sebe nestačí na to, aby bolo možné konštatovať, že zmluvná

pokuta bola dojednaná medzi zmluvnými stranami v písomnej forme. Je len logické, že pokiaľ súčasťou akejkoľvek zmluvy sú takéto „Zmluvné dojednania“ (ale aj Všeobecné obchodné podmienky, Tarifa alebo Cenník ako konkrétne prílohy), tieto majú písomnú formu, keďže je fakticky vylúčené, aby tieto prílohy mohli byť v inej než v písomnej forme. Dojednanie zmluvnej pokuty ako inštitútu záväzkového vzťahu si však vyžaduje predovšetkým prejav vôle oboch zúčastnených strán, konsenzus v prejavených vôľach, pričom pokiaľ zmluvná pokuta mala byť upravená výlučne v „Zmluvných dojednaniach“, na ktoré zmluva, hoci písomne dojednaná, iba odkazuje, je iba ťažko si predstaviť, že by dodávateľ ako tá zmluvná strana, ktorá ich vopred naformulovala a pripravila, osobitne vyjedнала resp. dohoda s druhou zmluvnou stranou ako spotrebiteľom dojednanie zmluvnej pokuty za konkrétnych podmienok. Pokiaľ žalovaný ako spotrebiteľ chcel uzatvoriť s druhou zmluvnou stranou ako dodávateľom predmetnú zmluvu, automaticky musel pristúpiť aj k predmetným podmienkam, dokonca spravidla bez znalosti ich obsahu. Odhliadnuc od uvedeného však ani prípadná skutočnosť, že by spotrebiteľ sa reálne oboznámil s celým obsahom všeobecných podmienok, ešte nepostačuje na to, aby došlo k písomnému dojednaniu zmluvnej pokuty, pretože pre dodržanie písomnej formy sa vyžaduje, aby príslušné dojednanie bolo súčasne podpísané, k čomu v tomto prípade nedošlo. Z karty klienta predloženej žalobcom vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1 392,12 eura, z ktorého žalovaný zaplatil sumu spolu 3 045,38 eura. Je zrejme, že žalovaný preplatil poskytnutý úver o sumu 1 653,26 eura, čím došlo na strane žalobcu k bezdôvodnému obohateniu v uvedenej výške, ktoré je žalobca povinný žalovanému vydať v zmysle II. výroku rozsudku podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého bezdôvodným obohatením je i majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu.“ Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť podaním protinávrhu. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadostučinenie požaduje vo výške 1 653,26 eura, čo predstavuje sumu, o ktorú sa chcel dodávateľ na jeho úkor bezdôvodne obohatiť.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril podaním zo dňa 13.3.2018. Ako základnú skutočnosť žalovaný uviedol, že žalobcovi žiadny nárok na ním uplatňovaný nárok nevznikol, rovnako tak neboli preukázané skutočnosti, na základe ktorých by takýto nárok mohol uplatňovať. Žalobca v podanej žalobe tvrdí porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré si
6Csp/12/2018

-3-

musel brániť v pôvodnom konaní. Z podanej žaloby nevyplýva osvedčenie a preukázanie tohto tvrdenia. Súd prvej inštancie v konaní rozhodol, že žalobu žalovaného zamietol a žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie o výške 1 653,26 eura, ako aj povinnosť žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300032922 zo dňa 24.11.2010 bola žalobcovi vyplatená suma peňažných prostriedkov v celkovej výške 1 292,12 eura, pričom rozsah splatenej sumy predstavuje k dátumu vykonania poslednej úhrady zo dňa 3.7.2014 výšku 1 392,12 eur, t.j. sumu identickú s vyplatenou čiastkou. Odhliadnuc od nesprávnych právnych záverov v konaní pred súdom prvej inštancie, kedy tento uviedol, že žalobca zaplatil žalovanému celkom 2 507,77 eura a nárok žalobcu uznal za dôvodný (čo nezodpovedá skutočnému stavu, ako vyplýva z predloženého prehľadu platieb), sa žalobca v tomto konaní vlastne domáha duplicitného zaplatenia bezdôvodného obohatenia, kedy svoj nárok ukrýva pod „samostatný“ nárok na primerané finančné zadostučinenie. Na základe uvedeného teda možno konštatovať, že skutočnosť, ktorá mala byť príčinou porušenia práv žalobcu, je zaplatenie sumy, na ktorú nemal právny nárok ani v pôvodnom konaní. V konaní nebolo preukázané, že by konaním žalovaného došlo k spôsobeniu nejakej ujmy v neprospech žalobcu. Od uvedeného momentu, t.j. od vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, neboli zo strany zamestnávateľa vykonané žiadne ďalšie zrážky zo mzdy, preto tvrdíme, že medzi stranami sporu nejestvujú žiadne ďalšie vzájomné nároky. Poukázal tiež na to, že existenciu dôvodov, pre ktoré by sa malo poskytnúť finančné zadostučinenie spochybňuje aj fakt, že k uplatňovaniu tejto požiadavky dochádza s výrazným časovým odstupom. K uplatňovaniu požiadavky na finančné zadostučinenie, ktoré by podľa tvrdenia žalobcu malo byť satisfakciou za porušenie jeho spotrebiteľských práv nedošlo v bezprostrednej časovej následnosti po vydaní uvedeného rozhodnutia, ale s výrazným časovým odstupom. Vyššie

uvedenými skutočnosťami deklaruje to, že na strane žalobcu nevznikla a ani nemohla vzniknúť žiadna majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by prípadne zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadosťučinenie. Preto napadá dôvodnosť nároku na uplatňované finančné zadosťučinenie. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva. Na priznanie žalobcom uplatňovaného nároku (dokonca v danom rozsahu) neexistuje žiadny skutočný a zákonný dôvod. Z tvrdení žalobcu nevyplýva, že by mu bola spôsobená ujma. Navrhuje, aby súd podanú žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a súčasne žalobcu zaviazal, aby zaplatil žalovanému náhradu trov konania.

3. Na pojednávanie dňa 2.10.2018 sa nedostavil predvolaný právny zástupca žalovaného, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil podaním zo dňa 31.7.2018 z dôvodu hospodárnosti a nezvyšovania nákladov spojených so súdnym konaním. V ospravedlnení súhlasil, aby súd konal v neprítomnosti žalovaného s tým, že žalovaný sa v celom rozsahu pridrižiava svojich písomných vyjadrení vrátane návrhu, aby konajúci súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a žalovanému voči žalobcovi priznal náhradu trov právneho

6Csp/12/2018

-4-

zastúpenia v rozsahu 100 %. Súd v zmysle § 180 CSP spor prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

4. Súd vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 6C/104/2016 zo dňa 23.2.2017, výsluchom žalobcu a zistil tento skutkový stav:

5. Z rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 6C/104/2016 zo dňa 23.2.2017 súd zistil, že žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6C/104/2016 o protinávruhu na vydanie bezdôvodného obohatenia bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa úspešný. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že žalovaný preplatil poskytnutý úver o sumu 1 653,26 eura, čím došlo na strane žalobcu k bezdôvodnému obohateniu v uvedenej výške, ktoré bol žalobca povinný žalovanému vydať podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého bezdôvodným obohatením je i majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu.

6. Žalobca pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu. Vyjadril sa ešte k pôvodnému konaniu, keď súd zamietol žalobu žalovaného (tam žalobcu) o zaplatenie sumy 2 507,77 eura, že žalovanému platil z účtu, cez poštové poukážky a už sa mu vyhrážal aj exekútor dajakou veľkou sumou a dokonca aj jeho zamestnávateľovi prišlo oznámenie, že mu majú zrážať zrážky zo mzdy. Spôsobovalo mu to veľký stres, nakoľko on všemožne splácal, vtedy oslovil advokáta, aby sa na to pozrel a splnomocnil ho na zastupovanie a nebyť toho, že mal právne zastúpenie, tak by možno platil žalovanému doteraz. Potom, keď bol na súde, už prestal platiť, zrušil aj trvalý príkaz a už ani zamestnávateľ mu nezrážal zrážky z jeho mzdy a ani sa mu už nikto neozval. Je toho názoru, že keď on si vtedy vytrpel, tak nech si vytrpia aj oni teraz, nech mu teraz zaplatia za to, čo on musel znášať.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 653,26 eura žalobca odvodzuje od základného konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6C/104/2016 zo dňa 23.2.2017 o vydanie bezdôvodného obohatenia, kde žalobca bol v postavení spotrebiteľa úspešný. Citoval z rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 13Co 80/2016 zo dňa 20.3.2018: „Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušenia práv spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k tomu porušeniu práva alebo povinnosti došlo. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže pre účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie a preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikátov Európskeho súdneho dvora a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné

správanie účinné, primerané a odradzujúce. Pri určení výšky primeraného finančného zadostučinenia odvolací súd je rovnako toho istého názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma, ktorej zaplata sa žalobca bezdôvodne domáhal v základnom konaní a ktorá tak zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyňu ako spotrebiteľke satisfakciu, odrádza dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa.“ Finančné zadostučinenie vo výške 1 653,26 eura
6Csp/12/2018

-5-

považuje žalobca za primerané za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré si musel brániť na súde a pre žalovaného má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa ďalej nedopúšťal recidívy. Navrhol, aby súd žalobe vyhovel a uplatnil si náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

9. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.

11. V prejednávanej sporovej veci je predmetom konania nárok žalobu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/>> o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadostučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/>> Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Inštitút primeraného zadostučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Inštitút primeraného finančného zadostučinenia súčasne pôsobí preventívne.

12. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca voči žalovanému úspešne uplatnil na tunajšom súde porušenie svojho práva ako spotrebiteľa. Rozsudkom č. k. 6C/104/2016-79 zo dňa 23.2.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.5.2017 súd vo výroku II. určil, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1 653,26 eura.

13. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadostučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného
6Csp/12/2018

-6-

zadostučinenia treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči

úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. V prejednávanom prípade však možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení úveru a teda k strate finančných prostriedkov. Bol to žalovaný, kto nepostupoval s odbornou starostlivosťou, použil nekalé obchodné praktiky, predstrel žalobcovi formulárovú žiadosť/zmluvu, na základe ktorej žalobca v čase jej podpisu nevedel, v akej výške a s akými podmienkami mu bude schválený úver, pretože vypísal len žiadosť a schválenie úveru mu malo byť oznámené následne, kde už nemal možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých bol úver poskytnutý, výšku úrokov, splátky a pod. Taktiež ani predmetnú zmluvnú pokutu nepovažoval súd za platne dojednanú z dôvodu absencie písomnej formy jej dojednania (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

14. S poukazom na vyššie uvedené súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na závažné a viacnásobné porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobca úspešne domohol na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné. Výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods. 5 citovaného zákona môže zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Ak má mať primerané finančné zadosťučinenie dostatočne satisfakčný účinok pre spotrebiteľa a zároveň výchovný a odstrašujúci účinok pre dodávateľa, možno prijať argumentáciu, že primerané finančné zadosťučinenie sa môže rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila alebo mu, ako je to v prejednávanej spore, do skutočného vydania bezdôvodného obohatenia dodávateľom bola aj spôsobená. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia súd je toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je suma, ktorej zaplatenia sa žalobca bezdôvodne domáhal v základnom konaní. Uplatňovanie nárokov vyplývajúcich z absolútne neplatných zmluvných dojednaní, nejasné a protirečivé informovanie žalobcu zo strany exekútora o výške dlhu, vyhrážanie sa zrážkami zo mzdy, vyvolalo u žalobcu stresové situácie a psychické vypätie, v dôsledku ktorého pretrvával u neho stav neistoty. Suma 1 653,26 eura podľa názoru súdu predstavuje primeranú satisfakciu za stav, ktorý musel žalobca v súvislosti s porušením jeho práv ako spotrebiteľa strpieť. Na základe uvedeného súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie finančného zadosťučinenia tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

6Csp/12/2018

-7-

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. O trovách konania vo výroku II. rozsudku súd rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení. Žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

18. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobca bol podľa § 4 ods. 2 písm. u) tohto zákona od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe vyhovel. Preto súd zaviazal žalovaného

vo výroku III. rozsudku zaplatiť súdny poplatok v sume 99 eur podľa položky č. 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov prostredníctvom prevádzkovateľa systému do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6Csp/12/2018

-8-

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.